

Per la porta gran

El grup d'Osona, SAU, iniciarà el pròxim mes de febrer la gravació d'un nou treball discogràfic. Una producció feta a cavall de Barcelona i Londres, amb més ambicions si fos possible.

Un espectacle amè, dinàmic i divertit.

SAU ja no és tan sols el nom d'un pantà; ara per ara, ho és també d'un grup de pop-rock.

Grup original, tant per la seva trajectòria com per la formació d'alguns dels seus components, no va assolir, per diferents motius, tot l'èxit esperat amb el primer disc de llarga durada, *No puc deixar de fumar*. En canvi, *Per la porta de servei*, el segon i darrer treball, és un dels més emesos als mitjans de comunicació radiofònica catalana.

'LIVERPOOL CATALÀ'

—Sembla que Vic, i la comarca de l'Osona en general, és terra adobada per als grups de pop-rock...

—Sí, de fet en diuen el

Liverpool català. Suposo que el fenomen respon a una llarga tradició musical de tota la Plana i que, actualment, es concreta en el rock.

—Parlem de vosaltres. Els vostres inicis en el món de la música no van ser gens corrents...

—No. La trajectòria més normal és formar un grup, fer molts bolos, i quan és possible, entrar a l'estudi i gravar un disc. Nosaltres no vam haver de patir gens en aquest aspecte: primer vam fer el disc i tot seguit ens vam llançar a fer concerts. Total, que la primera actuació després de l'aparició del disc va ser el nostre bateig, com a SAU, davant del públic.

—¿Com us ha tractat la crítica?

—La veritat és que no ens

en podem queixar en absolut; de moment ens ha tractat molt bé. I, és clar, a l'Osona sobretot, ens tenen molt consentits en aquest aspecte.

—¿De quines fonts ha begut SAU?

—Segurament ens ha influït una mica tot el que hem sentit. A tots ens agrada molt Police i Peter Gabriel, per exemple, i ja ens n'han comentat alguna cosa, encara que en aquest segon disc som molt més personals. De tota manera, les influències no són dolentes i és normal tenir-ne; ningú hi pot escapar.

—¿Què aporteu, doncs, al panorama musical?

—Intentem oferir un espectacle amè, dinàmic i divertit. De vegades, un directe decep perquè els conjunts no sonen bé o el muntatge és

pobre; nosaltres portem un show amb molt de ritme i molt ben preparat.

—Malgrat això, hi ha qui continua pensant que cantar en català és sinònim d'avorriment...

—Mira, en català, com en qualsevol altra llengua, es fa tota mena de música, n'hi ha de tot. Nosaltres, en aquest sentit, ho tenim molt clar: que vinguin a veure'ns. I fora dubtes.

—¿Quina opinió us mereix el moviment associacionista que envolta, avui, la música catalana?

—Ens sembla perfecte que cantants i grups hagin creat una associació com l'ACIC; nosaltres també en formem part i seguim les decisions que es prenguin quant a mesures de pressió.

Lluna Marbà